

samme ordlyd som de bestemmelser, den svenske skattekommission i 1964 foreslog for merværdiafgiften, skete der en begrænsning i registrerings- og afgiftspligten for offentlige institutioner i forhold til, hvad der hidtil havde været gældende efter Riksskatte-næmndens praksis.

De ændrede bestemmelser fastslog først, at virksomhed, der udøves af stat og kommune, er registreringspligtig m. v., når den indbefatter mere end en rent „tilfældig“ leverance af skattepligtige varer og tjenesteydelser til almenheden. Det føjes dernæst til, at virksomhed, der drives af staten eller en kommune med det ene (uteslutande) formål at tilgodese egne behov, kun anses som skatteskyldig, når den drives i aktieselskabsform eller lignende. Det tilføjes yderligere, at dette også gælder, når virksomheden „anordnats i samverken mellan stat och kommun eller mellan kommuner och skatteskyldighet enligt vad nyss sagts icke förelegat, om var och en av de samverkande bedrivit motsvarende verksamhet för egna behov. Med kommun avses här även landstingskommun.“

Det bemærkes, at oppositionens repræsentanter gik imod begrænsningen af de offentlige institutioners skatteskyldighed ud fra hensynet til konkurrenceforholdene mellem privat og offentlig virksomhed. Fler-tallet tiltrådte derimod ændringen, idet man lagde vægt på, at de hidtidige beskatningsregler modvirkede en rationalisering af den offentlige virksomhed på et område (vaskerierne), hvor der ikke var tale om nogen egentlig konkurrence med privat virksomhed.

d. Disse bestemmelser fra 1965 i den svenske detailoms blev i praksis fortolket således, at der aldrig blev tale om en afsmitning. Selv om en offentlig institution — herunder en virksomhed, der „anordnats i samverkan mellan stat och kommun etc.“ — foruden at tilgodese egne behov tillige havde udadrettet virksomhed, blev der kun krævet afgift af den udadrettede virksomhed.

Denne praksis er nu blevet lovfæstet i forordningen om merværdiskat. Denne forordnings bestemmelser har i øvrigt en lidt anden ordlyd end bestemmelsen i vare-skatteforordningen, men det fremgår af det foreliggende materiale, at der kun er tale om redaktionelle ændringer.

e. De bestemmelser i den svenske forordning om merværdiskat, som er af betydning for en belysning af kommunernes og statslige institutioners stilling i afgiftsmæssig henseende, findes i forordningens § 2 og navnlig i anvisningerne til denne paragraf. Det bemærkes i denne sammenhæng, at anvisningerne i svenske forordninger ikke er af samme karakter som bemærkningerne til et dansk lovforslag. Anvisningerne er en integrerende del af selve forordningen, der uddyber bestemmelserne i forordningens enkelte paragraffer.

Den relevante del af forordningens § 2 har følgende ordlyd:

„Skattskyldig är den som inom landet i yrkesmässig verksamhet omsätter

- 1) skattepliktig vara, byggnad eller tjänst,
- 2) vara, som anges i 8 § 1-5, tjänst som avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3 eller 4.“

Den relevante del af anvisningerne til § 2 lyder således:

„... Som yrkesmässig räknas vidare verksamhet som innefattar icke enbart enstaka försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst, även om verksamheten icke medför skattskyldighet enligt kommunalskattelagen.

Verksamhet som staten eller kommun bedriver för att uteslutande tillgodose eget behov räknas som yrkesmässig endast när den drives i bolagsform eller liknande. Detta gäller även vid ekonomiskt samgående mellan staten och kommun eller mellan kommuner för verksamhet som avser visst gemensamt ändamål. Med kommun förstås även landstingskommun.

Bedriver staten, kommun eller kommuner var för sig eller gemensamt verksamhet som icke uteslutande tillgodoser egna behov, räknas verksamheten, när den ej drives i bolagsform eller liknande, som yrkesmässig till den del den avser annat än egna behov.“

f. Med det forbehold, som altid må gælde, når man skal fortolke andre landes lovgivning, har man i det følgende — dels på grundlag af foreliggende skriftligt materiale, dels på grundlag af mundtlige oplysninger fra de svenske myndigheder — forsøgt lidt nærmere at klargøre, hvad der ligger i merværdiskatteforordningens bestemmelser om stat og kommuner.